

El nou directe de Guillem Gisbert, de la A a la Z

El cantant i compositor de Manel ha presentat el seu debut en solitari a la sala Apolo de Barcelona i al festival Strenes de Girona

Guillem Gisbert al festival Strenes de Girona (04.05.2024) | F. Gaspar Morer

Guillem Gisbert ha presentat a la sala Apolo de Barcelona i al festival Strenes de Girona el seu debut en solitari, *Balla la masurca!* (Ceràmiques Guzmán, 2024). Un disc que no ha decebut els seguidors de **Manel**, i amb què mantenia la incògnita de com es traslladaria en directe, i quin seria el repertori que el bandautor oferiria en aquests primers concerts. Després de la seva presentació, desgranem les claus del directe de **Gisbert**, de la A a la Z.

Apolo

El debut oficial del directe de **Guillem Gisbert** es va produir el passat divendres 3 de maig a la sala Apolo de Barcelona. El concert va esgotar totes les entrades i va omplir la sala de gom a gom.

Gisbert i companyia a l'Apolo (03.05.2024). Foto: Carles Rodríguez

Ball de masurca

El cantant finalitza la interpretació de "Balla la masurca" amb una mostra de les seves habilitats com a ballarí. Cal dir que la coreografia d'en **Gisbert** té poc de masurca però bastant de ball.

En @GuillemGisbert balla la masurca al primer dels dos concerts que ofereix avui a les escales de la Catedral de Girona, en el marc del @FestivalStrenes pic.twitter.com/EkplyV7nTt

? Enderrock (@enderrock) May 4, 2024

Casadesús, Jordi

A banda de productor d'algunes de les cançons de *Balla la masurca!*, **Casadesús** assumeix en el directe el rol de baixista i guitarrista, a més de disparar en alguns moments algunes de les bases electròniques. El músic vigatà, a més de baixista de **La iaia**, és productor d'artistes com **Gemma Humet**, **Núria Graham**, **Junco y Mimbres**, **Clara Peya**, entre altres. És també director artístic de l'Alhambra Festival Jazz Vic.

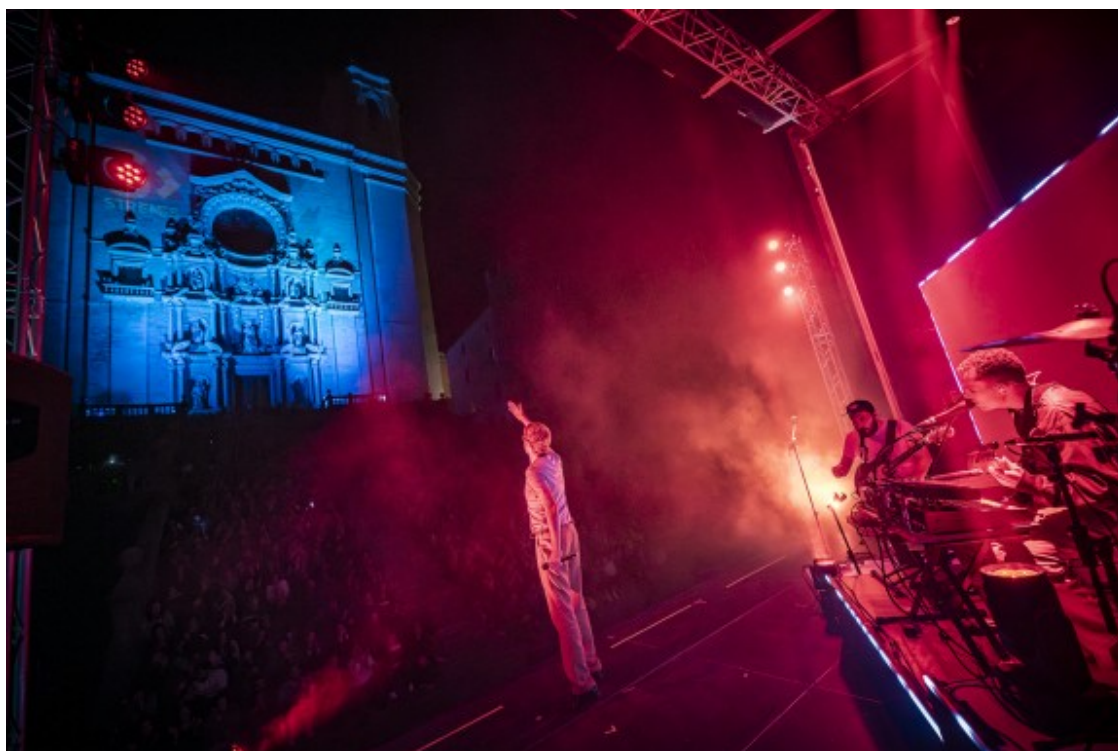
Diamond, Neil

Gisbert estrena en directe una versió del "Dry Your Eyes" del cantautor canadenc **Neil Diamond**. **Diamond** va escriure aquesta cançó juntament amb **Robbie Robertson**, inspirada pel sentiment de la gent davant dels assassinats de Martin Luther King i Robert F. Kennedy. **Diamond** la va incloure en el seu disc *Beautiful Noise* (Columbia, 1976), i la va interpretar juntament amb **The Band** al concert de comiat del grup, *The Last Waltz*. Una raresa en el repertori de **Diamond**, que va pescar a la seva darrera gira, el 2017, com a homenatge a les víctimes del terrorisme. L'any

2018, el músic va anunciar que deixava de girar, després d'haver estat diagnosticat amb la malaltia de Parkinson.

Escales de la Catedral

El barceloní va aconseguir vendre totes les entrades també per a la segona data de presentació a Girona, en el marc del festival Strenes. Hi va fer dos passis el 5 de maig que van tenir lloc a l'escenari estrella de la programació: les escales de la Catedral de Girona.

Al peu de les escales de la Catedral de Girona. Foto: Gaspar Morer

Final

Pels concerts gironins, **Gisbert** es va guardar un cop d'efecte final, interpretant "Estudiantina" enmig de les escales de la Catedral, en format acústic: dues guitarres espanyoles, ukelele, i castanyoles. Un format que es va poder veure al *Late Show de Marc Giró* a Televisió Espanyola.

Bis final amb "Estudiantina". Foto: Gaspar Morer

Grabolosa, Arnau

Teclista en directe, tot i que també es fa càrrec, en determinats temes, d'algunes cordes. Al capdavant del seu projecte **Grabu**, ha treballat amb artistes com **Júlia Blum**, **Llum** i **Agnès Alguero**. És, a més, fundador del Festival Mussol, un festival solidari que recapta fons per a la recerca del càncer infantil.

Harmònica

La que fa servir **Guillem Gisbert** com a solo final a "Les aventures del general Lluna", i que accentua l'èpica *dylaniana* de la cançó, que per a la versió discogràfica va comptar amb la participació de **La Ludwig Band**.

Instrumental

Pocs moments instrumentals durant el concert. Però convé destacar la coda d'"Un home realitzat" i el treball a la percussió de **Glòria Maurel**, que va merèixer l'ovació del públic.

Guillem Gisbert amb la banda a l'Apolo (03/05/2024) Foto: Carles Rodríguez

Junts

No té cap referència electoral. És l'adjectiu que descriu millor la posició escènica dels músics, que subratlla la voluntat plural del projecte.

Keyboards

Anglicisme per descriure l'ús freqüent de sons sintètics durant tot el concert per part de **Jordi Casadesús** i **Arnau Grabolosa**: teclats, pads, etc. A més, **Gisbert** es deixa veure com a notable pianista a "Tots a casa xiulen", "Les dues torres" i "Ai, Yoko".

Al piano, a l'Apolo. Foto: Carles Rodríguez

Llums

De manera similar al muntatge de la darrera gira de **Manel**, el fons de l'escenari presenta un ciclorama que canvia de color en funció de la llum que s'hi projecta, i que en alguns moments mostra les ombres dels músics. Aquest efecte, però, es va perdre durant la primera part del primer passi gironí, ja que en aquells moments la llum del sol n'impedia veure l'efecte.

Quatre músics i un ciclorama. Foto: Gaspar Morer

Maurel, Glòria

Encarregada de bateria i percussió, és coneguda pel gran públic com a membre de **La Mercabanda**, la formació que acompanyava el programa de televisió conduït per Joel Díaz -i després per Danae Boronat- *Zona Franca* (2022-2023). Ha posat les baquetes al servei d'**Ana Tijoux**, **Joan Isaac**, **Falsterbo**, **Alfred García**, **Carolina Alabau**, **Fermin Muguruza** o **Júlia Colom**, així com de diverses edicions d'*Operación Triunfo*, entre d'altres.

No n'hi ha prou

Crit unànime dels espectadors reclamant bisos. **Gisbert**, tot i així, no es va estirar gaire i va oferir com a comiat: "Ai, Yoko", "Les aventures del general Lluna" i "Estudiantina".

Organització

L'escriptura, gravació i preparació del directe de *Balla la masurca!* ha estat un procés que, segons va confessar **Gisbert**, li ha ocupat dos anys. Durant aquest temps, gent nova i gent 'de tota la vida' li han donat suport. Entre ells, esclar, els seus companys d'aventures a **Manel**: Martí Maymó - que exerceix de mànager en aquesta nova etapa-, Roger Padilla i Arnau Vallvé.

Pasdoble

El de l'inici del concert que acompanyava la sortida a l'escenari del cantant. Es titula "Rafael Azcona", és obra del compositor basc **Carmelo Bernaola**, i forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Pasodoble* (José Luis García Sánchez, 1988), que compta amb guió del propi director i del logronyès Rafael Azcona.

Quatre

Quatre els músics a l'escenari en el nou directe del barceloní, com quatre van ser els gols que li va endossar el Girona F.C. al Barça durant el primer concert de **Gisbert** al festival Strenes, a ben pocs kilòmetres de l'Estadi de Montilivi.

Repertori

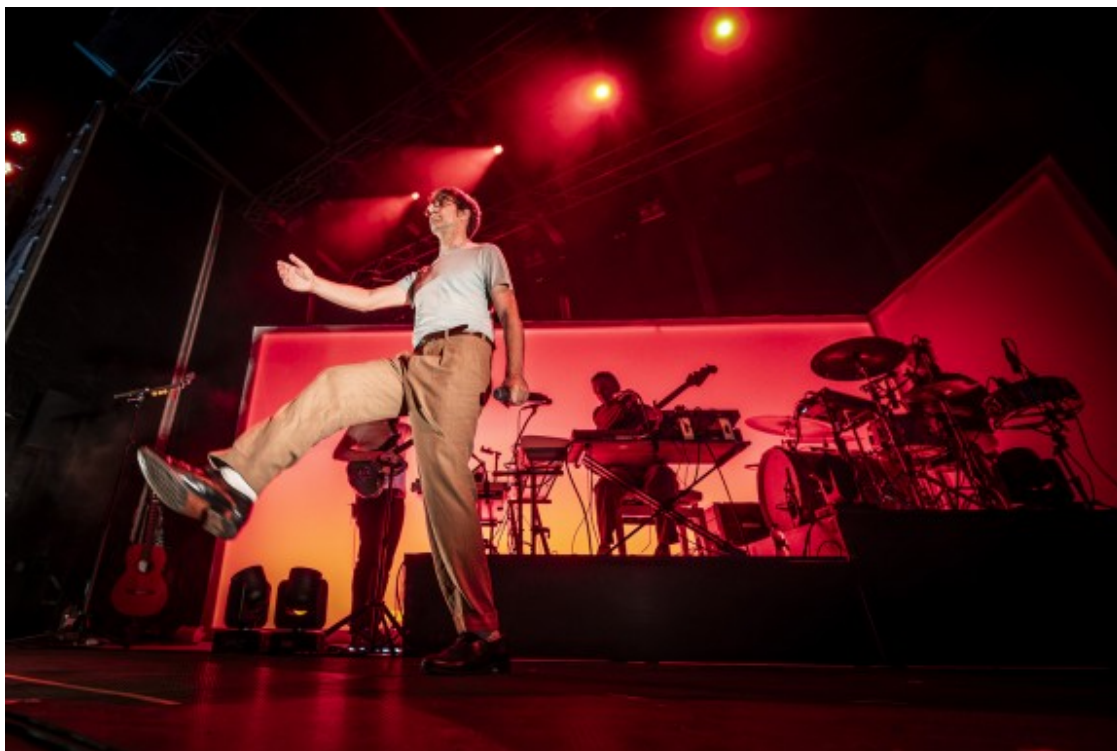
Gisbert i la seva banda interpreten les onze cançons de *Balla la masurca!*, amb l'afegitó de dues versions i l'original de **Manel** "Ai, Yoko". En total, catorze temes.

Sondheim, Stephen

El traspassat **Stephen Sondheim** (1930-2021) va ser un dels grans renovadors del teatre musical de Broadway. Lletrista i compositor, es va fer càrrec de la lírica de *West Side Story*, i de la música de *Golfus de Roma*, *Follies*, *A Little Night Music*, *Sweeney Todd* o *Into the Woods*, entre molts d'altres. Per obrir el concert, **Gisbert** va adaptar al català la cançó de **Sondheim** "Anyone Can Whistle", "Tots a casa xiulen", i va interpretar-la tot sol acompanyat només pel seu piano. Es tracta del tema central del musical *Anyone Can Whistle*, estrenat a Broadway l'any 1964, i és considerat una de les millors composicions de Sondheim. Segons Teatremusical.cat, la cançó es va adaptar al català com "Pot xiular qui vulgui" per a l'espectacle *Sondheim on Sondheim*, estrenat el passat mes de gener al Centre Moral i Cultural del Poblenou.

Teatre

El directe de **Guillem Gisbert** està farcit de molta teatralitat en la manera d'interpretar les cançons, especialment en aquelles on no està al servei d'una guitarra o un teclat. Sap jugar i treure partit dels moviments del seu cos ballant, gestualitzant o simplement caminant amunt i avall per l'escenari.

Guillem Gisbert i els seus 'silly walks'. Foto: Gaspar Morer

Ulleres

Ballant amunt i avall pel nas d'en **Gisbert** durant tot el concert, són motiu de tensió en certs moments del concert, quan sembla que s'hagin de precipitar avall. A hores d'ara no hi ha informe de danys.

Veu

Malauradament soterrada en bona part del concert sota la capa instrumental. Costava seguir la lírica de les cançons quan els paisatges requerien més contundència sonora.

Waltzing Matilda

"Waltzing Matilda", juntament amb "Les dues torres", va ser la carta de presentació del projecte de **Guillem Gisbert** en solitari, que va publicar a finals de 2023 com a un doble senzill. Titular així una de les cançons més encertades del disc ens ha salvat de la feinada que suposava trobar-li alguna correspondència lògica a la lletra 'W'.

X (abans Twitter)

En un dels (escassos) missatges de **Gisbert** al públic, va fer referència al "tuit d'un ciutadà" que feia una interessant reflexió sobre com es van esgotar de seguida les entrades per als concerts de Girona i Barcelona, quan en aquell moment es desconeixia quina seria la proposta del barceloní en solitari. El músic mateix es qualificava de conservador, i de no haver fet un disc de trash metàl -tot i comentar que seria més interessant-, que potser hauria desconcertat a públic que va definir com a la "línia dura de seguidors de **Manel**". Aquest és el tuit referenciat:

Mola pensar que el nuevo proyecto de @GuillemGisbert es un grupo de Doom Metal y la gente comprando como locos las entradas a 30 euros para el año que viene.

? Ismamolinero (@ismamolinero) September 13, 2023

Ai, Yoko

Únic tema de **Manel** recuperat durant el concert, que va obrir la tanda de bisos. Interpretat per **Gisbert** tot sol a piano i veu, va evitar així la comparació amb la interpretació del quartet. Està inclosa al tercer disc: *Atletes, baixin de l'escenari* (Discomedi/Warner, 2013).

AZcona, Rafael

Rafael Azcona (1926-2008) va ser un dels guionistes més interessants del cinema espanyol, a partir de la dècada dels anys seixanta. Va fer tàndem històric amb el director valencià Luis García Berlanga -*Plácido* (1961), *El verdugo* (1963) o el tríptic de *La escopeta nacional* (1978, 1981 i 1982)-; i amb l'italià Marco Ferreri -*El pisito* (1959), *El cochecito* (1960) o *La gran comilona* (1973)-. Tabé són seus els llibrets de films com *¡Ay Carmela!* (Carlos Saura, 1990), *Belle époque* (Fernando Trueba, 1992) o *Son de mar* (Bigas Luna, 2001), d'entre desenes més. El seu fill, l'escriptor Daniel Azcona, va explicar-li a en **Guillem Gisbert** la història que canta a "Un home realitzat". El guionista també dona nom al pasdoble que obre l'espectacle (vegi's la 'P').